

בס"ד כט' שבט ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:15
צאת השבת - 18:07
רבנו תם - 18:46
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 855
@ השבת "מברכין" החודש, לא אומרים "צדקתך".
@ ר"ח אדר יחול בע"ה בימים ראשון ושני הבעלי"ט.
יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה,
לרפואה, לבשורות טובות ישועות ופרנסה טובה, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

מפטירין: "ויכרות יהודע"
(מלכים ב' יא)
פסוק ראשון ואחרון "מחר חודש"
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

פרשת משפטים

שבת שיהלים

לחיוזק העלון נותנים השנה
את "מחצית השקל"
לארגון "אברהם יגל"

משנכנס אדר מרבין בשמחה

אמר האדמו"ר ר' ירחמיאל משה מקוזניץ:
אתה מחויב במצות צדקה וגמילות חסדים אפילו
"את העני עמך", כשהעניות היא אתך, בביתך,
אפילו בשעה שאתה בעצמך עני ואביון.
"כי תפגע שויר אויבך או חמורו תועה..."
"תפגע שויר" סופי אותיות רע. אפילו אויבך שהוא רע
אתה חייב להשיב את שורו או חמורו והמצוה גדולה
יותר מאשר להשיב לאדם אחר שהוא לא אויב.
"ושיחד לך תקח כי השיחד יעור פקחים..."
ושחד = 318 בגימטריא חיש = (מהר) 318. יעור =
אותיות ירעו (יעשו רע). ושחד - כאן רמוז שהדיין
חייב למהר להימנע מלקחת השוחד, כל היסוס קל
או מחשבה אחרת גורמת לכישלון ולהטיית הדין.
"אם ענה הענה אותו כי אם צעוק יצלק אכלי שימעי
אשימעי צלעתו..."

דיני עבד עברי ואמה עבריה.
דיני רוצח במזיד ורוצח בשגגה.
דיני החובל בחברו או בעבדו הכנעני.
דיני גניבה ותשלומן ארבעה וחמישה.
דיני נזקים הנגרמים ע"י בהמות או אש.
מצוות שונות לכיבוד ראשי העם ומתנות
לכהנים ולהנהגה צודקת לכל בני האדם.
מצוות על הזמנים והמועדים המקודשים לעם
ישראל, בתורה.
הבטחות ברכה והצלחה לשומרי ברית ה'.
"ואלה המשפטים"
"ואלה" = ר"ת "ליהודים היתה אורה ושמחה" רמז
לתחילת חודש אדר. אדר ר"ת "אני ד' רופאך", ועוד
ר"ת "ראש דברך אמת".
"וזהה נפש תחת נפש עין תחת עין תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל"
בדרך הדרש מבארים זאת כך: מרמז על התשובה
"ואם אסון יהיה" = חטאים גדולים, ונתת נפש
תחת נפש" יהפוך את הנפש הבהמית לנפש טהורה:
עין = ראיית דברים מקולקלים לדברים טובים.
שן = מאכלות אסורות.
יד = עשיית עברות בידיים.
רגל = רגלים שממהרות לרוץ לרעה ימהרו לבית המדרש.
לפני שחזר בתשובה: יד רגל שן עין = ירשע.
אחר שחזר בתשובה: עין שן יד רגל = עשיר.

"אם המיץ המיץ בידו הגזבה... שנים ישלם"
פעם אחת שאלו תלמידיו של ר' יוחנן בן זכאי את
רבם: מפני מה החמירה התורה עם הגנב יותר
מאשר עם הגזלן? שהרי גנב משלם כפל, וגזלן
שנתפס אינו משלם כפל. ענה להם ר' יוחנן בן זכאי:
הגזלן שבא בגלוי, אינו מפחד לא מבני אדם ולא
מהקב"ה ולכן הוא פטור. לעומתו, הגנב פוחד מבני
אדם ולא מהקב"ה ולכן הוא מחויב לשלם כפליים.
"אם כסף תלוה את עמי את העני עמך"
אור החיים מסביר בדרך צחות: "אם כסף תלוה" -
אם יש לך כסף יותר מכפי צרכיך, עד שאתה יכול גם
להלוות, דע כי "את העני עמך" - את חלקו של העני
אתה מחזיק אצלך.

מדוע הוכפלו המלים בפסוק שלש פעמים? ביאר
הרה"ק מקאצק ז"ל: כאשר מענים יתום ואלמנה
עולים בלבם גם יסורי היתמות וחושבים שאילו היה
אביהם קיים לא היו מענים אותם, ולכך הענינו כפול
והצעקה כפולה וגם הקב"ה שומע אותם שמיעה
כפולה.
"ורפא ירפא"
כתוב לשון כפול, מרמז שכשהולכים לרופא לפעמים
צריכים לבוא כמה וכמה פעמים עד שמבריאים, אבל
הקב"ה אומר אני ה' רופאך, בפעם אחת.
"ורפא ירפא"
כתוב דגש באות "פ", מרמז שכשהולכים לרופא
לפעמים נשאר רושם, אבל אצל הקב"ה
כתוב רופאך בלי דגש, שכשמרפא לא נשאר רושם.

פינת הניבים והפתגמים
בטל בְּשָׂשִׁים = מעוט קטן נבלע ברוב מכריע
ואינו נכר בתוכו.
דוגמה: סיעה קטנה זו בטלה בששים בכנסת, ואין לה
כל השפעה.
מקור: קל אסורין שבתורה [בטלים] בששים [חולין
צח].

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך מריבות בין אחים

כל הזמן אומרים לכם לא להתערב במריבות אחים, אבל כולנו יודעים שזה לא כל כך פשוט. לכן אל תתערבו, כן תדריכו. יש אפשרות למנוע את המריבות. אם יש משהו שילדים סולדים ממנו ושיוצר מתח בין אחים, הן השוואות. ולכן, אף פעם אל תשוו בין האחים, רוצים לתת נקודת התייחסות? השוו כל ילד מול עצמו. הרבה הורים חושבים שאם יתנו לילדים שלהם בדיוק את אותו הדבר, ייחסך מתח רב במשפחה. אבל ההיפך הוא הנכון, המתח נוצר שככל פעם שהילד צריך נעלי התעמלות חדשות, רצים לקנות גם לאחיו ומשדרים שיש כאן תחרות מתמדת.

במקום זאת אפשר להזכיר לאח שכשהוא יצטרך משהו אחרון נהיה שם עבורו בהתאם לצרכים הייחודיים שלו. אפשר גם לתת משהו קטן שיסיח את דעתו מהקיפוח ומתאים לו ספציפית. נתת מחמאה לילד ואח שלו הגיע ושאל "רגע, מה איתי?" אין מה להיבהל. התייחסו לכך בקלילות ואמרו לו משהו חם ומעצים שקשור אליו והציעו לו להצטרף ולומר משהו נחמד לאחיו.

משנכנס אדר מרבין בשמחה

אדר הוא החודש השישי מחודש תשרי, והחודש האחרון מתחילת חודש ניסן. בחודש אדר 29 ימים. מקור השם בא מבבל שבה 'אדר' הוא שם של אל. בארמית בבליית משמעות המילה היא "גורן" ("אידר"). בתנ"ך מופיע השם גם כשם פרטי. מזל של חודש אדר הוא מזל דגים. כותב רש"י כי "באדר מזל דגים מתחיל לעלות" (בפירושו למסכת בבא מציעא, ק"ו:). גם מזלם של ישראל עלה בחודש הזה שנמשלו ישראל לדגים שהדגים חיים במים ותורה משולה למים. הדגים פוריים במיוחד, ומאותה סיבה הם נחשבים כסמל לפריון, ולברכה בכלל. שורש המלה ברכה הוא ב-ר-ך. בגימטריה ב=2, ר=200, כ=20. כל אחת מהאותיות מסמלת את הריבוי הראשון בסדרה המספרית שלהן (1-יחיד, 2-רבים). מה ששלמד אותנו שהברכה מקושרת לריבוי ולפוריות.

מחצית השקל

בזמן שביית המקדש היה קיים, מצוות עשה על כל אדם מישראל ליתן מחצית השקל בכל שנה ושנה, להקריב מהם כל קרבנות הציבור בבית המקדש, עולות התמיד והמוספים והנסכים והמנחות והקטורת וכו'. וצריך להביא הקרבנות בכל השנה מן התרומה של אותה שנה ולא של שנה אחרת.

כל הישועות והברכות

למשפחות אברהם'ל היקרות שתזמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף** צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. הצלחה ובריאות לכל ילדיהם. לעיני הסבתא **שמחה** בת חנה ז"ל ולעיני הסבתא **רחל** בת מרדכי ז"ל

מרכות ואחול'ס אפי'ס

מרכות ואחול'ס אפי'ס רפואה שלימה **כ"צחק זאבן** כ"צחק זאבן בן שרה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לעינינו **ארגון "אברהם יגל"** משדר בליוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

מרכות ואחול'ס אפי'ס

מרכות ואחול'ס אפי'ס רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה

מרכות ואחול'ס אפי'ס

מרכות ואחול'ס אפי'ס רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה

מרכות ואחול'ס אפי'ס

מרכות ואחול'ס אפי'ס רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה **מרכות ואחול'ס אפי'ס** רפואה שלימה

לעיני הצנועה והענוה **לכנה פונס** בת יצחק וכוכבה ז"ל ה' אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצדיק והצנוע **משה מבטחי** בן אסתר ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **משה מבטחי** בן אסתר ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום זמבורד

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו **משה נאמן בן מרים הי"ו** **אברהם נאמן בן מרים הי"ו** **מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו** **ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו** **הנוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו** **באבאי באבאי בן מורורי הי"ו** **יצחק נאמן בן שרה הי"ו**

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דיני פרשת שקלים וחודש אדר

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת שקלים, בראש סדר כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן, להקריב הקרבנות מתרומה חדשה. אמרו חז”ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר, ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו.

ב. מפטירים ”ויכרות יהודע” (מלכים ב' יא') שמדבר שם בענין השקלים, שנאמר, כסף נפשות ערכו. ואם חל ר”ח באחד בשבת, נוהגים לומר בסוף ההפטרה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת ”מחר חודש” (שמואל א' כ').

ג. במקומות שנהגו שקטן עולה למפטיר בפרשת שקלים, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמוכו. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא יותר מבן שש שנים.

ד. אם חל ראש חודש אדר בשבת וטעו וקראו פרשת שקלים בשבת שלפניו, אינם צריכים לחזור ולקראו פרשת שקלים בראש חודש אדר, דסוף סוף השמיעו על השקלים סמוך לאדר.

ה. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים בשבת שקלים לפני ראש חודש אדר והפטירו בהפטרת השבוע, אפילו נזכרו אחר תפלת מוסף, חוזרים ומוציאים ספר תורה וקוראים בפרשת שקלים, והעולה מברך לפניו ולאחריה.

ו. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים, ולא נזכרו עד שעת מנחה של השבת, יש אומרים שבכל זאת מוציאים ספר תורה של פרשת שקלים ויקראו בו אחר קריאת ספר תורה של מנחה. ויש אומרים שהתקנה לקריאת פרשת שקלים אינה אלא בשחרית, ולכן כשלא נזכרו עד שעת המנחה הוה ליה כעבר זמנו בטל קרבנו. ולמעשה שב ואל תעשה עדיף. ומכל מקום יש אומרים שעדיין יש תשלומין לפרשת שקלים בשבת הבאה אחר קריאת ספר תורה בשחרית. ויש אומרים שמכיון שעבר השבת שוב לא יקראוה בשבת הבאה. ואפשר לסמוך על סברא ראשונה לקרוא פרשת שקלים בשבת הסמוכה, שהיא קודם ”שבת זכור”.

ז. אם טעה המפטיר ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים הפטיר הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק, ומפטיר ”ויכרות יהודע” ויברך ברכות ההפטרה לאחריה. ואין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה לפני ויכרות יהודע. ואם לא נזכר עד שסיים הפטרת השבוע ובירך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפניו ולאחריה כדי להפטיר ויכרות יהודע כתקנת חז”ל. ויש אומרים שחוזר ומפטיר ויכרות יהודע בלי ברכות. וספק ברכות להקל. לכן יחזור להפטיר ויכרות יהודע בלי ברכות. והוא הדין בשאר הפטרות של ארבע פרשיות.

ח. שבת שקלים שמוציאים בה שני ספרי תורה ויצא טעות בפרשת השבוע, עדיף לגלול הספר תורה השני לסיים בו פרשת השבוע, ואחר כך יגללו לפרשת כי תשא, כיון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשניה. עדיף ממה שיוציאו ספר תורה אחר.

ט. משנכנס אדר מרבים בשמחה וכמו שנאמר במגילת אסתר: והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה, לומר שמזל החודש גורם לטובה, ולכן ישראל שיש לו קובלנא משפטית נגד גוי, ישתדל כמיטב יכולתו שהדיון בתביעתו יתקיים בחודש אדר, מפני שיד ישראל על העליונה בחודש אדר.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת משפטים שבת שקלים:

כמה מילים על הפטרת משפטים (שלא נקראת השבת) ועל הקשר לפרשה. בפרשתנו יש 53 מצוות שבין אדם לחברו. נשאלת השאלה מדוע התורה התחילה במצוות שחרור עבד עברי לאחר 6 שנים? זאת כדי שיהיה משוחרר לעבוד את ה' יתברך לבדו. ורש”י הקדוש מפרש מה אלו מהר סיני אף כל המצוות כולן מהר סיני. בסיום הפרשה משה כורת ברית בין ה' לעם ”ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרוק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה”. ובהפטרה הנביא ירמיה מזכיר את הברית שכרת צדקיה עם העם לקרוא דרוך לעבדים: ”לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבוד בס ביהודי אחיהו איש”. ולאחר השחרור, העם מתחרטים ולוקחים את העבדים לשיעבוד, והנביא מזכיר להם את הברית המוזכר בפרשתנו שכרתו עם הקב”ה לשמור את כל התורה ולשחרר את העבדים.

הפטרת שקלים: מלכים ב' פרק יא.

במסכת מגילה דף כט' עמוד א' כתוב: באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים... על השקלים, למה? כי ברי”ח ניסן מתחיל שנת הכספים, ובהמשך הגמרא יש מחלוקת בן רב לשמואל מה קוראים בתורה, ושמואל אמר: בפרשת ”כי תשא”. וזה המנהג. ולמה? מפני שבפרשה מופיעות שלש פעמים התיבות: ”תרומת-ה””. א. תרומה למזבח. ב. תרומה לאדנים. ג. תרומה לבדק הבית.

בהפטרה: המלך יהואש הומלך ע”י יהודע הכהן גדול כשהיה בן 7 שנים. כי הוא היחיד שנשאר מזרע מלכות בית דוד, אחרי שעתליה הרגה את כל מי שהיה ראוי למלוך מבית דוד. יהואש ניצל בזכות יהושבע בת יורם המלך שהחביאה את יהואש בבית המקדש. הדבר הראשון שעשה כשמלך, השמיד את כל פסלי המלכה עתליה הרשעית אשר מלכה לפניו וגם נתן את כל העבודה זרה ובמקביל חידש את בית המקדש שהיה רעוע והוזנח ע”י המלכים שמלכו לפניו. יהואש המלך תיקן, שכל הכספים אשר יובאו לבית המקדש יעברו לכהנים שיהיו אחראים לבדק הבית ובנותר ייקחו למחיתם. לאחר זמן ראה יהואש שאין שינוי והבית לא שופץ החליט לקחת את הסמכות מהכהנים ועשה ארון עם חריץ בפתח העזרה (קופה) ולשם ישלשו העם את תרומתם ומזה שיפצו את בית המקדש. למרות שאין מחובתו של המלך לטפל בבית המקדש אלא על הכהנים, ובגלל שהוא גדל שם הרגיש צורך להכרת הטוב למקום המקדש. (בברכת השם ג.א.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

פרח קטיפה כחול

פרק א' : ראש הישיבה הרב אבריימי שוסטרייכר צעד לאיטו על כביש האספלט הלוהט הנמתח לו בין הישיבה לביתו המשקיף אל המדבר הגדול. הו, ימי תמוז המפעפעים להם מתוך ליבת הקיץ הלוהט, מגירים נהרות זיעה, דוחפים ודוחקים את הבריות לחסות באותם משבי צינה מרעננים המבליחים מן המזגן.

מזל שיש מזגן. הוא פתח את הדלת, צעד בזריזות לסלון, הדליק את המזגן, מזג לעצמו משקה קל לתוך שתי כוסות, והתיישב על הכורסא הצופה המדברה.

שעתיים של מנוחה בין שתיים לארבע, הן כמים צוננים לנפש עייפה. הוא תכנן ללגום את המשקה, ולפרוש לשינה קלה, אלא שסצנה מוזרה החלה נרקמת לנגד עיניו המשתאות של ראש הישיבה.

המקום, שניים או שלושה קילומטרים בתוך המדבר. לפתע, ללא התראה מסוק שהיה בטיסה זריזה דרומה, נעצר באוויר על מקומו, ואט אט החל לנחות, ענני אבק החלו מתאבכים סביבו.

מה עושה מסוק באמצע המדבר? מה הוא איבד שם באמצע השומכלום? הסתקרן הרב. הוא ריכז את מבטו, והבחין בשתי דמויות מעורפלות. אחת נעה לעבר המסוק, והשנייה יצאה מן המסוק, זה בוודאי הטייס. כ-20 דקות נמשך המפגש המטושטש בין השתיים. פטה-מורגנה! או שמא ענייני אמיתי לחלוטין?

מסוק לא נוחת במדבר בלי תכלית, התחבט בקרבו ראש הישיבה. ומי זה שחיכה לו אי-שם? האם זה מרגל? משתף פעולה? אולי הטייס עצמו מבצע פעולה אסורה שלא בדיעת הממונים עליו? שאלות גדולות.

הווי, המסוק החל להמריא, ותוך שניות ספורות נבלע בשמים המתרחקים מן המדבר ודרומה. הרב שוסטרייכר המשיך לעקוב במתרחש, והנה הוא מבחין בדמות הצועדת לכיוון העיירה. לאיטה, שום דבר לא

בוער לה. אחרי 10 דקות ולפי מבנה הגוף הוא זיהה כי מדובר בגבר. חלפו דקות נוספות... והרב מביט משתאה, מדובר באדם חרדי, לבוש חליפה ומכנסיים שחורים. כ-100 מטרים לפני הכניסה לעיירה, הופתע ראש הישיבה לגלות, כי מדובר בתלמידו, בחור יקר מאין כמותו, ומה לחמד בחורים ולמסוק בלב המדבר?

האם הוא משתף פעולה עם גורמים זרים? האם הוא קיבל מידע מסויים כדי להעבירו הלאה? מרגל! סוכן של גוף אנטטי-חרדי? התלמיד פנה ונעלם מעיני הרב... מסוק נוחת, באמצע המדבר. מפגש בין טייס צבאי לתלמיד ישיבה, במשך 20 דקות. תעלומה מסתורית.

פרק ב' : נתנאל בחור הישיבה הביט מן החלון הרחב אל המדבר הצהבהב, והרגיש כי מפעמת בו תשוקה עזה, לא מוסברת, לא מובנת, להיבלע בתוכו. שם, בין תוליות העפר, לבין סלעי חימר ועשבי בר, תקוע שקט ענקי המסוגל להביא לידי דבקות בין האדם לבוראו.

הפליא לחוש בכך, דוד המלך נעים זמירות, אשר חווה במדבר – כרועה צאן או כנירדף – התעלות רוחנית-נבואית, שרוממה אותו מעל כמעט כל נבראי הדורות, ויעידו פרקי התהלים שנוצרו, עד כי ליבו-חלל-בקירבו.

נתנאל רצה להתבודד עם היופי המדברי הזה, טווח של חצי שעה – שעה הליכה מן הישיבה. בהפסקת הצהריים, כשכל חבריו נכנסו לחדר האוכל, הוא לגם שתי כוסות מים קרים, ויצא מן העיירה ופניו דרומה, המדברה. צהרים של תמוז.

ימי תמוז המסוכנים, כמו צועקים את עצמם למי שרק

רוצה לשמוע: "הלו, הזהרו, אלו ימי סכנה בהם הדין מתוח, ואותו מלאך מרירי ורע, מחכה לכם בין צל לשמש". יש מי שאינו שומע, או מתעלם כמו נתנאל.

פרק ג' : הרב שוסטרייכר הצליח לנוח חצי שעה ופנה בצעדים זריזים לעבר הישיבה. בסוף הסדר, קצת לפני תפילת ערבית ניגש אליו נתנאל. ידו הימנית חבושה. התלמיד הנרגש סיפר הכל לפרטי פרטים.

"יצאתי המדברה להתבודד שעה קלה עם בוראי. אחרי יותר מחצי שעה של הליכה הבחנתי ליד סלע גדול בשיח קוצני ובתוכו פרח כחול קטיפתי, מדהים ביופיו, זוהר ובוהק ממש. נזכרתי באמי, היא אוהבת פרחים ובוודאי תשמח לקבל את פרח הקטיפה. שירבבתי את ידי לתוך השיח, אבוי. צווחתי מכאב, קוץ חד שיסף את הוורידים שמתחת למפרק שבין כף היד לאמה, זרם של דם פרץ, משכתי בבהלה את ידי החוצה, ומרעה אל רעה באתי, היד שוב נחתכה, והפעם עמוק יותר. הדם ניגר ודלף כמי ברז פתוח. ניסיתי לחסום את השטף בידי השמאלית בשרוול החולצה. אך לשווא. חשתי חולשה איומה, סחרחורת, התיישבתי על סלע ונאבקתי בדליפה המאיימת. בשלב מסויים הבנתי שחיי בסכנה.

איבדתי המון דם, המרחק לעיירה כמה קילומטרים, החום כבד, ואין לי מציל. כבר דמיינתי לעצמי את גופתי מתגוללת כאן, טרף לנשרים ושועלים... ואני עוד לא בן 17. מה עושים? בשארית כוחותי ללא אוויר בריאות קמתי על רגלי וזעקתי: "אבא שלי שבשמים, אלוקים! הצילני! אני נער צעיר, יש לי הרבה תורה ללמוד ומצוות לעשות, אני! רוצה לחיות!!!" צנחתי על הארץ באפיסת כוחות, הולך ומתעלף. כבוד הרב, לא ייאמן. דקות ספורות אחר-כך נחת מסוק לידי. הטייס ירד ממנו, עם תיק רפואי, חבש את ידי, השקני ליטר מים, ואף עשה לי עירוי נוזלים. אחרי 20 דקות התאוששתי, התחזקתי, עמדתי על רגלי. הטייס נוכח ששבת לאינתי ונפרד ממני בידדות.

הרב היה נסער "וכי לא שאלת את הטייס כיצד ומדוע הגיע אליך?".

"שאלתי. לדבריו הוא היה בתרגיל צבאי משולב, כשפניו לכיוון אילת. באמצע טיסתו הוא קיבל הוראה, לנחות מיידית במקום, ולנהל שיחה פלאפנית מסויימת, שאסור לנהל אותה במכשיר הקשר של המסוק. מדהים הדבר שהוא נחת 10 מטר ממני והבחין בי חצי מעולף. אם היה ממשיך עוד דקה לטוס דרומה, זה היה נגמר באסון..."

ראש הישיבה חיבק את תלמידו בחום וסיכם את הארוע: "ויצעקו אל השייטת, ויושעים". וכמו כן, "קרוב השייטת לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", כאשר יהודי נמצא בסכנת מוות, זעקתו, שוועתו ותפילתו נובעות מן האמת הפנימית שלו, והן מגיעות עד כסא כבודו. שהרי הקב"ה רוצה להיטיב, משתוקק לעשות עמנו נפלאות וטובות עד אין קץ, אלא שאנחנו לא יודעים לזעוק, לא יודעים להתפלל לא משתמשים בנקודת-האמת. "נתנאל יקירי, התרחש לך נס מופלא, שראוי להודות עליו, ראוי לשיר עליו, ראוי לפרסמו".

למותר לציין שנתנאל ערך מסיבת הודיה, שר הודה לבוראו, "אשירה-לה-כי גמל-עלי...".

אגב כך, הסביר הרב לתלמידו שהטבע והנס הם היינו חך, אולם לנו קשה להבחין בין שניהם.

פרח הקטיפה הכחול נותר גלמוד במדבר, אך נתנאל נשא עמו זר של פרחים אדירים ובוהקים עשויים מתפילה בוקעת רקיעים. ודי לו בכך. (קובי לוי)